

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 88.459 van 29 juni 2000

A. 89.713/XIII-1566

A. 89.810/XIII-1572

- In zake :
1. **DEBAAR** Jean-Marc,
 2. **DONNAY** Jean-Marie,
- die beiden woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,
3. **de gemeente Olne**,
- die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY, advocaat,
place des Nations-Unies 7
4020 Luik,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,

Gezien het op 21 februari 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Marc DEBAAR en Jean-Marie DONNAY de nietigverklaring vorderen van de verkavelingsvergunning die de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Milieu op 22 december 1999 aan de heer Henri REQUIER heeft uitgereikt, waarbij de verdeling in 11 kavels wordt toegestaan van een eigendom gelegen aan de "rue Froidbermont" en kadastraal bekend sectie B, nrs. 678b, 783a deel en 784 deel (beroep A. 89.713/XIII-1566);

Gezien de gelijktijdig ingestelde vordering, waarbij dezelfde verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voormelde handeling vorderen;

Gezien het op 26 februari 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Olne de nietigverklaring van de voornoemde verkavelingsvergunning vraagt (beroep A. 89.810/XIII-1572);

Gezien de vordering die de gemeente Olne op 26 februari 2000 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde verkavelingsvergunning;

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NIKIS, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op basis van artikel 94 van de algemene procedureregeling en van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 mei 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 8 juni 2000;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. BRUSSELMANS, loco Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de eerste en de tweede verzoekende partij verschijnt, van Mr. P. HANRY, advocaat, die voor de derde verzoekende partij verschijnt, en van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIKIS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. De heer Henri REQUIER vraagt op 24 september 1996 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olne een vergunning aan met het oog op de verkaveling van een goed gelegen te 4877 Olne, rue Froidbermont, kadastraal bekend sectie B, nrs. 678b, 783a deel en 784 deel. Het goed is op het gewestplan van Luik opgenomen in een woongebied met een landelijk karakter. Het ligt dicht bij de plaats “Fosses”, die bij koninklijk besluit van 26 mei 1975 beschermd is overeenkomstig artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen.

De aanvraag strekt ertoe het goed te verdelen in elf kavels, die bestemd zijn voor de bouw van exclusieve woonhuizen. De oppervlakte van de geplande kavels schommelt tussen 1.510 en 1.805 m². De geplande woningen hebben ten hoogste drie woonlagen, te weten de ondergrondse verdieping, de begane grond en een eventuele verdieping die in de dakconstructie verwerkt is.

Buurtweg nr. 59, die sedert 1848 opgenomen is in de buurtwegenatlas, loopt thans door het terrein. Het project heeft tot doel die weg om te vormen tot een 5 meter brede weg, met aan beide kanten een berm van een meter breed. Verder komen er twee pleintjes en een bufferbekken met een inhoud van 31 m³.

Een milieu-effectrapport wordt bij de aanvraag gevoegd, alsmede twee technische nota's en stedenbouwkundige en welstandsvoorschriften.

2. De gemeente Olne bericht ontvangst van de aanvraag op 18 augustus 1997.

Van 19 augustus tot 12 september 1997 heeft een openbaar onderzoek plaats. Dat geeft aanleiding tot achttien brieven met opmerkingen en bezwaren, waarvan die van de eerste twee verzoekers.

De overlegvergadering heeft plaats op 7 oktober 1997.

3. Bij besluit van 27 oktober 1997 weigert de gemeenteraad van Olne het tracé van de geplande weg vast te leggen op de volgende gronden :

- " Aangezien weg nr. 59 nog altijd bestaat sinds hij in 1848 in de buurtwegenlegger opgenomen is,
- Aangezien hij hoofdzakelijk voor landbouwdoeleinden bestemd is,
- Overwegende dat drie loonwerkers weg nr. 59 gebruiken,
- Overwegende dat het tracé van de weg door de landbouw onaangeroerd is gelaten en het in zijn huidige staat behouden moet blijven,
- Aangezien die weg door zijn huidige tracé veilig is,
- Overwegende dat om veiligheidsredenen zo veel mogelijk moet worden vermeden dat de "rue Froidbermont" gebruikt wordt voor de doorgang van vee, omdat die straat een veel gebezigde verbindingsweg is tussen het dorp en het bos van Olne, tussen Olne en Soiron (Pepinster) en tussen Olne en Nessonvaux (Trooz),
- Overwegende dat de veiligheid in het gedrang zou worden gebracht indien de weg, na geasfalteerd en verbreed te zijn, zowel door motorvoertuigen als door vee zou kunnen worden gebruikt, wat het risico op een ongeval zou verhogen,
- Overwegende dat als kuddes dagelijks de wegen nrs. 58 en 59 zouden gebruiken, dit op termijn tot een verslechtering ervan zou leiden met herstellingen ten laste van de gemeente tot gevolg".

4. Het ontwerp geeft aanleiding tot de volgende adviezen :

- de gemeentelijke commissie van advies voor ruimtelijke ordening van Olne brengt op 13 oktober 1997 een ongunstig advies uit;
- het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olne geeft op 27 oktober 1997 een ongunstig advies;
- de provinciale kamer van monumenten, landschappen en opgravingen van Luik brengt op 23 januari 1998 een ongunstig advies uit op de grond dat het project het behoud van de flora van de beschermde plaats "Fosses", naast het terrein waarvan de verkaveling gepland is, in het gedrang brengt, dat het "onherroepelijk het landschap verwoest", dat het leidt tot afwateringsproblemen die de kwaliteit van de vijvers van het valleitje, die een merkwaardige avifauna bezitten, verslechtert, en dat "het gepland is in het hart van het vrij te houden gebied rond de heerlijke hoeve van Froidbermont (XVIe eeuw), die absoluut moet worden behouden";
- de gemachtigde ambtenaar brengt op 3 februari 1998 een ongunstig advies uit dat als volgt gemotiveerd is :

“ Ik ben van oordeel dat de verkavelingsvergunning bij de huidige stand van zaken niet kan worden afgegeven om de redenen die door de verschillende diensten aangegeven zijn.

Ingeval later voor die plaats een aanvraag zou worden ingediend, zou deze beperkt zijn tot één enkele kavel; de voorschriften voor die kavel zouden bijzonder streng en strikt zijn wat betreft de omvang, de gebruikte materialen, het behoud van het natuurlijke terrein, de afvoer van het afvalwater en regenwater, de bescherming van de vijvers”.

5. Het college van burgemeester en schepenen verwerpt de aanvraag om een verkavelingsvergunning bij beslissing van 16 februari 1998, op grond van het advies van de gemachtigde ambtenaar en van het besluit van de gemeenteraad van 27 oktober 1997.

6. De vergunningaanvrager stelt op 2 april 1998 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik beroep in tegen de afwijzingsbeslissing.

Deze wijst het beroep af en bevestigt bij beslissing van 11 juni 1998 de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Na te hebben herinnerd aan de ongunstige adviezen die over het project gegeven zijn tijdens de procedure van onderzoek van de vergunningsaanvraag, motiveert de bestendige deputatie haar beslissing als volgt :

“ Aangezien het schepencollege van Olne, dat wegens het ingestelde beroep verzocht was zijn aanvullend advies te geven over de genoemde werken, op 14 mei 1998 het volgende heeft medegedeeld :

“ Het door de heer REQUIER ingestelde beroep is niet-ontvankelijk omdat de gemeenteraad het voorgestelde tracé van de weg heeft verworpen.

Indien de gemeenteraad in een zaak van wegen een ongunstige beslissing neemt, moet het college de verkavelingsvergunning weigeren. Tegen zo'n beslissing kan geen beroep worden ingesteld in zoverre noch de bestendige deputatie, noch de Minister bevoegd zijn om uitspraak te doen over aangelegenheden inzake gemeentewegen (RvSt, Nr. 16357 van 9 april 1974, RvSt, Nr. 20981 van 17 februari 1981, RvSt, Nr. 27249 van 12 december 1986). “Les permis de bâtir et de lotir en Région wallonne de Mmes Anne-Valérie BARLET et Danielle SARLET”.

Vermeld wordt dat bij de bestendige deputatie of de Minister geen beroep kan worden ingesteld wanneer de weigering van de vergunning het gevolg is van de beslissing van de gemeenteraad om geen toestemming te geven voor de aanleg van een nieuwe verbindingsweg, de wijziging van het tracé van een bestaande weg, de afschaffing of verbreding van een dergelijke weg.”

Aangezien de gemachtigde ambtenaar voor ruimtelijke ordening en stedenbouw, op het verzoek om wegens het ingestelde beroep zijn aanvullend advies te geven over de genoemde werken, op 28 april 1998 het volgende heeft medegedeeld :

” Alle uitgebrachte adviezen zijn ongunstig wat dit project betreft : dat van de Commissie van Advies voor Ruimtelijke Ordening, van het college van burgemeester en schepenen, van de gemeenteraad, van de Koninklijke Commissie voor Monumenten, Landschappen en Opgravingen en van de afdeling Patrimonium.

Zeer vele omwonenden hebben tijdens het openbaar onderzoek bezwaarschriften ingediend met het oog op het behoud van het landschappelijk waardevolle karakter van de plaats. Deze bevindt zich niet alleen op 150 meter van de grens met de beschermde plaats “Les Fosses”, maar ook binnen de grenzen die aangegeven zijn in het beschermingsvoorstel van de Commissie Monumenten en Landschappen en in de nabijheid van de heerlijke hoeve van Froidbermont (16e eeuw).

Indien er later voor deze plaats een nieuwe aanvraag zou worden ingediend, zou men zich moeten beperken tot één enkele kavel, waarvoor strikte voorschriften zouden gelden wat betreft de omvang van de te bouwen woning, de materialen, het behoud van het terrein, de afvoer van het afval- en regenwater, enz.”.

Aangezien uit het gedane onderzoek en uit het horen van de partijen op 11 juni 1998, dat heeft plaatsgehad overeenkomstig artikel 52 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, waarbij Mr. ANDRIEN, advocaat van verzoeker, de heer LOGNOUL, schepen, en de heer P.A. de FOSSA, vertegenwoordiger van de gemachtigde ambtenaar voor ruimtelijke ordening, hun middelen hebben uiteengezet, blijkt dat :

- het bewuste perceel gelegen is in een gebied van lintbebouwing met een landelijk karakter en de rest in een landbouwgebied en binnen de omtrek van 150 meter die geldt als bescherming van de plaats “Les Fosses” op het gewestplan van Luik, dat goedgekeurd is bij besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 26 november 1987;
- het verkavelingsproject wegenwijzigingen noodzakelijk maakt, in het bijzonder wat buurtweg nr. 59 betreft;
- de gemeenteraad op de vergadering van 27 oktober 1998 besloten heeft het tracé van de weg, zoals dat voorkomt op het plan dat op 25 juni 1997 door de meetkundig schatter is opgemaakt, niet goed te keuren;
- krachtens het in de rechtspraak van de Raad van State bevestigde beginsel dat de gemeentelijke autonomie moet worden geëerbiedigd, de overheid die in beroep uitspraak doet niet het recht heeft een verkavelingsvergunning toe te kennen wanneer de beslissing van de gemeenteraad ongunstig is;
- de rechtspraak van de Raad van State terzake vaststaat en de rechtsleer in dit verband geen enkele twijfel laat bestaan;

Overwegende derhalve dat de motivering van de weigering gegrond is en dat het beroep niet kan worden toegewezen”;

7. De vergunningaanvrager stelt op 17 juli 1998 beroep in bij de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Milieu van het Waals Gewest tegen de weigeringsbeslissing. Hij wordt op 15 december 1998 gehoord en richt op 24 november 1999 de in artikel 52, § 2, vierde lid, van het oude WWROSP bedoelde rappelbrief aan de Minister.

In haar nota aan de Minister stelt de afdeling Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw van het Waals Gewest voor het beroep te verwerpen om de volgende redenen :

“ Op het plan wordt niets vermeld over de twee bestaande hagen aan de landbouwweg, noch over de vijver op het eigendom. Het milieu-effectrapport is totaal onvolledig en er is geen enkel ernstig onderzoek gedaan.

Het afwateringsprobleem is niet opgelost. Het terrein vertoont een sterke helling en het water zal via de afvoerriool van het geplande bufferbekken naar de lager gelegen vijver lopen.

Het plan en de voorschriften garanderen geen inpassing in de bebouwing en het niet-bebouwde landelijk gebied.

Het project brengt de algemene bestemming van het gebied en de architectonische aard ervan in het gedrang.

Doordat de wegwerkzaamheden niet kunnen worden uitgevoerd omdat de gemeenteraad het tracé heeft afgewezen, kan de verkaveling niet plaatshebben”.

De Minister stelt op 22 december 1999 een besluit vast waarbij het beroep gedeeltelijk toegewezen wordt, de beslissing van 11 juni 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik wordt vernietigd en de gevraagde vergunning wordt toegekend “behalve voor de kavels met het nummer 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11, waarlangs buurtweg nr. 59 loopt”.

Dit is de bestreden handeling, die als volgt gemotiveerd is :

“ Overwegende dat het bewuste goed opgenomen is in een woongebied met een landelijk karakter, namelijk wat betreft 50 meter diepte aan beide zijden van weg nr. 59 op het gewestplan Luik, dat goedgekeurd is bij besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 26 november 1987, terwijl de rest in een landbouwgebied ligt;

Overwegende dat het goed gelegen is op 150 meter van de grens van de beschermde plaats “Les Fosses”;

Overwegende dat het project waartegen beroep ingesteld is ertoe strekt het goed te verdelen in 11 kavels, het tracé van weg nr. 59 te verbreden om de breedte ervan op 7 meter te brengen (5 meter weg en 1 meter berm aan beide kanten) en twee pleintjes aan te leggen;

Overwegende dat krachtens het oude artikel 265 van het genoemde Wetboek een openbaar onderzoek heeft plaatsgehad van 19 augustus tot 12 september 1997; dat 27 bezwaarschriften en een petitie met 273 handtekeningen ingediend zijn;

Overwegende dat de bezwaarschriften hoofdzakelijk handelen over de volgende punten : de teloorgang van de plaats en van het merkwaardige landschap (eigendom gelegen tussen de beschermde plaats “Les Fosses” en twee geregistreerde hoeven, waarvan het heuvelachtige reliëf opvalt, de aanwezigheid

van een vijver en van plantensoorten die moeten worden beschermd), het probleem van de afwatering en van de afvoer van het afstromend water, de afschaffing van de veel gebruikte landweg en de verandering ervan in een geasfalteerde weg die doodloopt en waar twee pleintjes aangelegd zijn (weg met een stedelijk karakter);

Overwegende dat op 7 oktober 1997 een overlegvergadering plaatsgehad heeft;

Gelet op de notulen van die vergadering;

Gelet op het ongunstige advies van de Commissie van Advies voor Ruimtelijke Ordening, uitgebracht op 13 oktober 1997;

Gelet op de beslissing van de gemeenteraad van 27 oktober 1997, waarbij het tracé van de weg op het plan, opgemaakt door landmeter DEWAELE op 25 juni 1997 (plan nr. 4/4), wordt verworpen;

Gelet op het ongunstige advies dat op 20 januari 1998 uitgebracht is door de provinciale kamer van de Koninklijke Commissie voor Monumenten, Landschappen en Opgravingen van Luik en waarvan de motivering de volgende is :

" De geplande verkaveling doet al het karakteristieke van het valleitje van Froidbermont teniet, dat heeft geleid tot het onderhavige voorstel tot bescherming.

1. Ze doet op een onherstelbare wijze afbreuk aan het open landschap dat men van boven het valleitje heeft op de vallei van de Vesder en er voorbij. Omgekeerd komt de verkaveling ook te liggen in het midden van een landschap dat vanaf de omringende hoogten te zien is.

2. Ze ligt naast de reeds beschermde plek "Les Fosses", waarvan de voorgestelde bescherming een uitbreiding vormt. Deze verkaveling brengt dus de instandhouding van de specifieke flora die de bescherming van "Les Fosses" gewettigd heeft zeer ernstig in het gedrang.

3. Ze komt te liggen te midden van het vrij te houden gebied dat absoluut moet worden beveiligd rond de heerlijke hoeve van Froidbermont (XVIe eeuw), om het cachet van dat merkwaardige gebouw te bewaren.

4. De verkaveling leidt tot afwateringsproblemen die onvermijdelijk de kwaliteit van de vijvers in het valleitje zullen aantasten. Bovendien de landschappelijke rol die deze vijvers en de omgeving er omheen vervullen, vormen ze een rustplaats en een plek waar de merkwaardige avifauna aan nestbouw kan doen.

5. Ten slotte kan de provinciale kamer van de Koninklijke Commissie voor Monumenten, Landschappen en Opgravingen alleen maar verwijzen naar de toelichting bij de lijst van beperkingen die verbonden zijn aan haar beschermingsvoorstel :

om de kwaliteit van de natuurlijke omgeving die noodzakelijk is voor de belangrijke flora en avifauna in het te beschermen gebied in stand te houden, om het cachet te bewaren dat het zeer mooie landschap van het valleitje biedt, en in het bijzonder het merkwaardige architectonisch geheel dat het in zich sluit, beveelt de commissie ten eerste aan op de plaats geen nieuwe constructie meer op te trekken. In ieder geval wenst ze dat het hoofdkenmerk van het woongebied met een landelijk karakter dat het Land van Herve is,

absoluut ongeschonden blijft, namelijk de zeer lage bebouwingsdichtheid ervan (maximaal één woning - vroeger één boerderij - per hectare; op te merken valt immers dat de bevolkingsdichtheid van 5 tot 10 woningen per hectare die geldt in de gebruikelijke begripsomschrijving van een woongebied met een "landelijk karakter", in werkelijkheid de bevolkingsdichtheid is van het stedelijk weefsel dat precies sedert een dertigtal jaren geleidelijk de teloorgang van dit traditioneel landelijke gebied heeft veroorzaakt) : dit oogmerk kan worden bereikt door voor toekomstige te bebouwen percelen een minimale oppervlakte van 1 hectare op te leggen of door een uiterst lage coëfficiënt voor de oppervlakte aan de grond (1 %) vast te leggen, waardoor bebouwde percelen feitelijk minstens die omvang zouden moeten hebben.

De stedenbouwkundige voorschriften moeten bovendien zeer stringent zijn; de aanleg van nieuwe wegen of de aanpassing van bestaande wegen moet tot elke prijs worden vermeden en reliëfwijzigingen moeten strikt verboden worden; de bescherming van de vijvers moet een topprioriteit zijn; ten minste de hoeven op de nrs. 24 en 29, alsmede de heerlijke hoeve van Froidbermont moeten worden beschermd door een vrij te houden gebied van minstens 100 meter omtrek";

dat men zich in grote mate kan aansluiten bij dat advies; dat de argumenten gegrond zijn;

Overwegende dat immers verschillende gebouwen die gevestigd zijn in de onmiddellijke omgeving van het eigendom geregistreerd zijn in de inventaris van de "Patrimoine monumental de Wallonie";

Overwegende bovendien dat het milieu-effectrapport totaal lacuneus is; er wordt immers niets in vermeld over de omtrek waarbinnen het project zal worden opgevat, de aard en aanwending van de grond anders dan voor de bestaande woningen, de biologische kwaliteit van de plaats, de inpassing van het project in de bebouwing en het niet-bebouwde gebied, de lozingen in het oppervlaktewater en het grondwater, de evaluatie van het zuiveringssysteem, de weerslag op de fauna en flora, de wijziging van de waterhuishouding, de gevolgen van het toegenomen voertuigenverkeer en het vellen van de bestaande bomen en hagen; dat al deze gegevens een zeer belangrijk effect hebben op het milieu en niet onderzocht zijn;

Overwegende dat het goed op het algemeen gemeentelijk rioleringsplan ligt in een afzonderlijk zuiveringsgebied, dat wenselijk is wegens de lage bevolkingsdichtheid van deze wijk; dat geen onderzoek is verricht naar de aard van de grond en van de ondergrond om ervoor te zorgen dat de afzonderlijke zuivering op dat terrein werkt, dat bovendien een helling vertoont;

Overwegende dat de "rue Froidbermont" voorzieningen heeft, dat de kavels 1, 2, 3 en 4 van de geplande verkaveling er zich bevinden;

Overwegende dat de werken voor de verbreding van buurtweg nr. 59 niet kunnen worden uitgevoerd omdat de gemeenteraad het tracé van de geplande weg verworpen heeft;

Overwegende, gelet op al de gegevens die voorafgaan, dat de verkavelingsvergunning alleen voor de kavels 1, 2, 3 en 4, waarmee de verbreding van buurtweg nr. 59 niets heeft te maken, kan worden uitgereikt";

Overwegende dat de beroepen verknocht zijn; dat er aanleiding bestaat om ze samen te voegen;

Overwegende dat verzoekers een middel ontleen aan schending van het oude artikel 52, § 2, tweede en vierde lid, en § 3, van het WWROSP (nieuwe artikelen 119, § 1, 121 en 123 van het WWROSP), en aan onbevoegdheid van de steller van de handeling, doordat hij de gegevens van de aanvraag om een verkavelingsvergunning fundamenteel heeft gewijzigd, waardoor het aantal kavels werd verminderd van elf tot vier, wat een weerslag heeft op de verdeling van het terrein, op het zuiveringssysteem en op het systeem voor de waterafvoer;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de bepalingen van het nieuwe WWROSP waarnaar verzoekers verwijzen om hun middel te staven, niet van toepassing zijn op het onderhavige beroep “doordat het bericht van ontvangst dateert van vóór de inwerkingtreding van het decreet van 27 november 1997”; dat ze verder aanvoert dat met de bestreden handeling het toegestane aantal kavels verminderd wordt, “maar noch de locatie, noch het verkavelingsplan, noch de stedenbouwkundige voorschriften worden gewijzigd”;

Overwegende dat het, zoals de verwerende partij opmerkt, de oude bepalingen van het WWROSP zijn die in casu van toepassing zijn;

Overwegende dat artikel 52, § 3, van het WWROSP het volgende bepaalt :

“ De beslissingen van de bestendige deputatie en van de Executieve worden met redenen omkleed.

De vergunning kan worden geweigerd om dezelfde redenen, worden verleend onder de voorwaarden of kan de afwijkingen toestaan, bedoeld in de artikelen 42, 42bis, 43 en 48”.

Overwegende dat deze bepaling de beroepsinstantie niet toestaat een verkavelingsvergunning uit te reiken door het onderwerp van de oorspronkelijke aanvraag fundamenteel te wijzigen;

Overwegende dat in het onderhavige geval bij de bestreden handeling de gevraagde vergunning alleen wordt toegekend voor de kavels nr. 1, 2, 3 en 4; dat overigens, aangezien in de bestreden handeling gesteld wordt dat “de werken voor de verbreding van buurtweg nr. 59 niet kunnen worden uitgevoerd omdat de gemeenteraad het tracé van de geplande weg verworpen heeft”, dat de aanleg van de geplande weg trouwens geweigerd is; dat hetzelfde geldt voor de voorgenomen twee pleintjes en het geplande bufferbekken; dat met de bestreden handeling enerzijds het onderwerp van de oorspronkelijke aanvraag fundamenteel wordt gewijzigd doordat het aantal kavels van elf tot vier verminderd wordt; dat met

de bestreden handeling anderzijds, gelet op de weigering om de geplande weg te laten aanleggen, waarvan de voorgenomen breedte zeven meter was, de vier kavels behouden worden die gelegen zijn aan de "rue Froidbermont", zodat het met de bestreden handeling niet duidelijk is welke grens de kavels nr. 1 en 2 scheidt, maar de oppervlakte van deze twee kavels aanzienlijk gewijzigd wordt; dat hieruit volgt dat de Minister, door een dergelijke handeling te stellen, kennelijk zijn bevoegdheid overschreden heeft, dat het middel kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen in de zaken met de nrs. A. 89.713/XIII-1566 en A. 89.810/XIII-1572 worden samen-gevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de verkavelingsvergunning die de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Milieu op 22 december 1999 aan de heer Henri REQUIER heeft uitgereikt, waarbij wordt toegestaan de verdeling in 11 kavels van een eigendom gelegen aan de "rue Froidbermont" en kadastraal bekend sectie B, nrs. 678b, 783a deel en 784 deel.

Artikel 3.

Er is geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 21.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, op negenentwintig juni tweeduizend door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
SCOHY, toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.